

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 30 de març de 2007.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. Maria Teresa P.G. Pierino i Maria José P.G. va interposar demanda, de data 21-11-2003, envers el Sr. Antoni P.S.

La representació processal del Sr. Antoni P. S. va oposar-se a la demanda, per escrit de data 9-1-2004, i va demanar que es procedís a la desestimació de la demanda interposada i amb imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 23-6-2006, en virtut de la qual "DECIDEIX Que ha de desestimar i desestima en la seva integritat la demanda formulada en data 24 d'octubre del 2003 per la procuradora Sra. Carme S.M. actuant en nom i representació dels Srs. Maria Teresa P. G. i Pierino i Maria José P. G. contra el Sr. Antoni P. G.; i imposa a la part agent les costes processals causades amb expressa inclusió dels honoraris d'assistència lletrada i procuradoria".

III.- La representació processal de la part agent ha interposat recurs contra la sentència dictada a la instància i així, per escrit de conclusions de data 9-10-

2006, sol·licita que es procedeixi, en atenció als arguments continguts en el mateix, a la revocació parcial de la sentència. Per el contrari, la part defenent ha presentat, en data 28-11-2006, escrit de contesta a les conclusions, en virtut del qual es sol·licita la confirmació de la resolució d'instància i amb imposició de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- El present recurs es centra en un únic motiu o greuge que s'articula contra la sentència dictada a la instància. En efecte, la part agent considera que no va actuar amb temeritat ni mala fe i que, per tant, no esdevé adequat que li siguin imposades les costes de la instància. Així, manifesta que els agent són hereus del Sr. Pere P. T. i no van intervenir en els negocis que el causant va portar a terme, a la vegada que eren coneixedors que mai havien existit relacions comercials de les que es pogués derivar un traspàs econòmic de 55 milions de ptes a favor dels Sr. Antoni P. i Empar S.. Per tant, entén la part recurrent que els agents van procedir amb iusta causa litigandi, tota vegada que existien motius per a sustentar que el desplaçament patrimonial no es va portar a terme amb una causa legítima i coneguda.

La resolució d'aquest recurs exigeix posar de manifest el que segueix. En primer terme, de les pròpies asseveracions de la part agent s'extreu que no desconeixien el motiu al qual obeïa la transmissió de numerari del seu causant, tota vegada que en l'escrit de demanda (foli 27) s'assenyala que tots els documents conformen i materialitzen una única operació econòmica amb un mateix objecte negocial i amb un concret objectiu i al foli 42 s'assevera com el negoci encobert consistia en el pagament dels 55 milions en relació a la subrogació de la finca acensadas per a poder portar a terme l'esmentada compravenda a favor de l'Honorable Comú. En definitiva, no pot ésser acceptat l'argument de la part recurrent que desconeixia la realitat fàctica, atès que

de la lectura de la seva demanda s'evidencia el coneixement de la mateixa.

II.- Establerta la precisió anterior, s'ha d'indicar que el criteri respecte de la imposició de les costes processals, segons allò que es contempla en el Codi 7,51,5, consisteix en el venciment objectiu, de forma que solament aquest s'exceptua (cfr. Novel·la 82, cap. X) quan existeixen circumstàncies excepcionals que poden justificar la no imposició de les costes processals. En efecte, aquesta Sala ja ha tingut ocasió de posar de manifest a les sentències de 8-1-2004, 19-11-1998, 23-1-1997, 10-10-1996, 12-9-1996 i 17-12-1995, que el principi del venciment objectiu, contingut a la Constitució de l'emperador Zenó, esdevé aplicable, excepte aquells casos en els quals es presenten dubtes fàctics per a la resolució del litigi, la complexitat jurídica de l'afer aconsella no imposar les costes, existeixen dificultats financeres o, fins i tot, quan es produeix una desproporció entre l'import de les costes i el valor del procés.

Si aquestes consideracions les traduïm al cas que ens ocupa, s'ha d'assenyalar que no concorren circumstàncies especials o particulars, abans referides, que puguin motivar l'excepció del principi del venciment objectiu i, per consegüent, s'escau mantenir el criteri de la instància favorable a la imposició de les costes processals a la part agent.

III.- Pel que es refereix a les costes d'aquesta alçada, s'escau efectuar imposició de les mateixes, tota vegada que ha estat refusat el recurs interposat per la part agent (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la part agent contra la sentència, de data 23-6-2006, dictada per l'Honorable Tribunal de Batlles, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-